Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Martina Kavková

Studijní obor: Jazyková a literární kultura

Název práce (česky/anglicky): Co dělá báseň uměním – nevědomý objev a stylistický rozbor básně / What does make a poem to be art – unconscious revelation and stylistic analysis of a poem

Vedoucí práce: PhDr. et PaedDr. Miloslav Vondráček, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Lukáš Zábranský, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	E
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	E
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	E
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	E
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	E

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A, B, C, D, E, F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Vyjádření oponenta práce k antiplagiátorské kontrole:
Celková míra podobnosti byla v Odevzdej.cz vyhodnocena na 2 %. Práce není podle Odevzdej.cz plagiátem.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:
Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji klasifikační stupeň E.

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Paginace BP je neočekávatelně započata až od stránky obsahu, tedy očíslovaná stránka 1 (Úvod) je ve skutečnosti již stranou č. 7. V popisu se držím chybné paginace studentky Martiny Kavkové. Práce vykazuje zásadní nedostatky jak z hlediska formy, tak i obsahu (metody). Z formálního hlediska čteme chybné desetinné třídění v celé práci, na straně 6 autorka uvádí 3 poznámky pod čarou (v celé práci jsou jen 3 poznámky pod čarou, tyto), ve všech jsou formální chyby na úrovni ZŠ (první věta nezačíná velkým písmenem, druhá pro změnu nekončí tečkou, webová citace neodpovídá citační normě). Klíčová slova jsou v češtině i angličtině oproti očekávání uvedena vertikálně ve sloupci, nikoliv standardně lineárně v jednom řádku. Text je plný překlepů, pravopisných i gramatických chyb, např. již v poděkování (2 chyby), dále na s.: 1, 4, 6, 10 (dokonce dvě: vynechání předložky a chybná koncovka), 13 („oba příslovce"), 14 (shoda podmětu s přísudkem) a 23. Místy autorce činí problém tvořit český slovosled, např. na s. 2 („který je této práce součástí"). Pisatelka má taktéž místy potíže formulovat myšlenky, nedrží se odborného stylu, dokonce text nepochopitelně a nepřijatelně vykazuje prvky učebního stylu, např. na s.: 1 („jejím cílem je vysvětlit"), 4 („pokud se podíváme na etymologii" či „prvky hrají"), 11 („jak již bylo zmíněno"), 13 („k otázkám existencialismu" namísto „existenciálním otázkám"), 13 („čtenáře běžně nenapadlo"), 15 („přesně o tomto rozměru"), 17 (pleonasmus: „zbytky, které

zbyly"), 18 („o kterou zde nejde"), 19 („to znamená, že nesměl komunikovat"), 20 (dialekt „na dno každé sklénky" místo spisovného sklenička, sklínka či uvozovek), 21 („hraje poslední strofa"), 24 („jde hlavně o estetičnost"), 25 (klišé z kultury minulého století: „v neposlední řadě").

Z hlediska obsahového a metodologického práce v podstatě nemá metodu, očekávala by se nejspíš literární, avšak ani ta zde není. Autorka stále opakuje slovo podvědomí, ale oporu v odborné literatuře neuvádí, čteme jakousi „dojmologii". Každá literární forma vychází z vlastní lidské zkušenosti, jestliže ji tvoří člověk, jinak lze těžko myslet. Pokud o tomto někdo píše v odborné práci, uvádí nás do rozpaků a pochybností. Taktéž je na úrovni lékařství prokázáno, že člověk nemůže být srovnáván se strojem, protože má nervovou soustavu, tím pádem i vědomí sama sebe, svého odrazu a uvědomění. Rovněž se člověk nerozhoduje jako stroj, omyl Descarta byl vyvrácen, při nedostatku informací se člověk nerozhoduje racionálně, ale na základě pudů, citů, pocitů. To vše je obecně známé, nemá smysl „objevovat Ameriku". V úseku 1.2 studentka píše opět o principu nevědomí a emocí. Tím má nejspíš na mysli centrální nervovou soustavu a její zákonitosti (vysoké procento nevědomého budou s vysokou pravděpodobností kontrolní mechanismy, přirozeně, jak se domnívají i lékaři IKEMu, kteří se mozkem a míchou celoživotně profesně zabývají atd.). Tedy by se očekávalo použít metody, které tento biologický faktor berou v potaz: neurologii, psychologii, kognitivní lingvistiku, psycholingvistiku či jazykový obraz světa. Žádnou metodu na bázi těchto oborů však v práci nečteme, jen obecné postřehy na úrovni „vzduch je průhledný" formou „to by němý neřekl". Úroveň těchto banalit – mnohdy i sporných – můžeme doložit z textu, např. na s. 9 („je zřejmé, že autoři v antice reflektovali svými díly odlišná témata než ta, která řeší dnešní autoři"). Autorka v textu nepoužívá kritické myšlení, jen reprodukuje s obměnou interpretaci Zdeňka Kožmína. Jeho postoje nevyvrací, ani je nijak nemodifikuje. Úsek 4.1 analyzuje vybrané básně, opět např. analýza barev nemá žádná východiska v již dostupných teoriích. Autorka své teze nepodepírá odbornou literaturou, např. píše na str. 21, že „modrá je barva klidu" či „zelená z pohledu náboženství značí louku, život a naději". Nepíše proč, jak a kde nachází ve srovnání jinde podporu pro svou interpretaci. Závěr BP již nepřekvapí, opět tu autorka píše o dojmech a emocích v nejvyšší obecnosti. Výtvarná díla reflektující vybrané básně by zapadala do tvorby oboru výtvarné kultury. Zůstává otázkou, proč toto dílo vedl lingvista a má být posuzováno jako lingvistické. S metodami stylistiky se v práci nepracuje.

Datum a podpis oponenta práce:

30. června 2020

PhDr. Lukáš Zábranský, Ph.D., v. r.